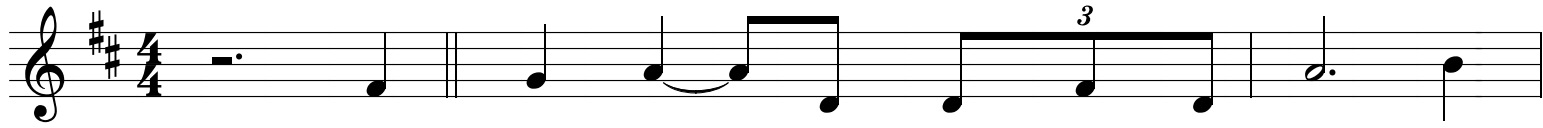


# Mai tôi chết cờ vàng xin đừng phủ

Người Lính Già họa bài thơ Mai Tôi Chết Cờ Vàng Xin Đừng Phủ của Ngọc Trân

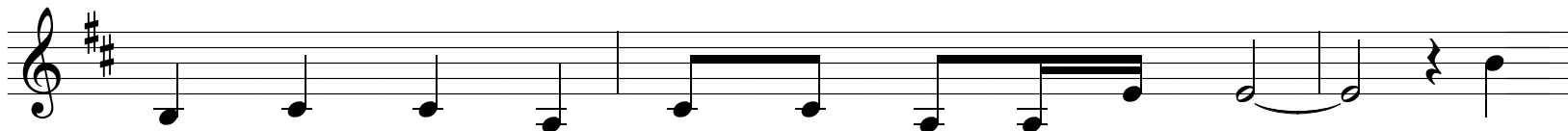
Nhạc Lmst2012



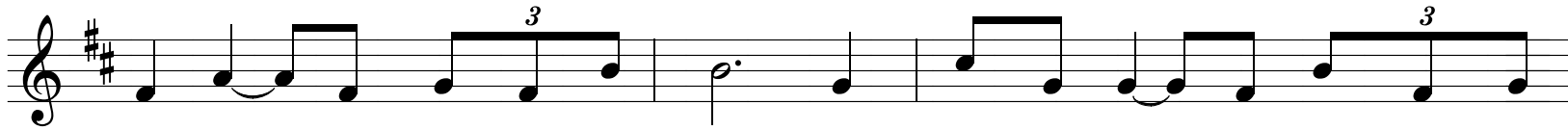
Mai tôi chết cờ vàng xin đừng phủ, Bởi



vì tôi đã rời bỏ Quê Hương, Khi đồng đội đang ở lại chiến



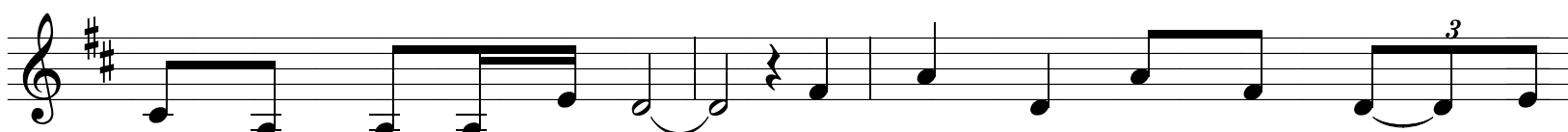
trường, Tôi an phận nơi Quê Người Đất Khách! Nửa



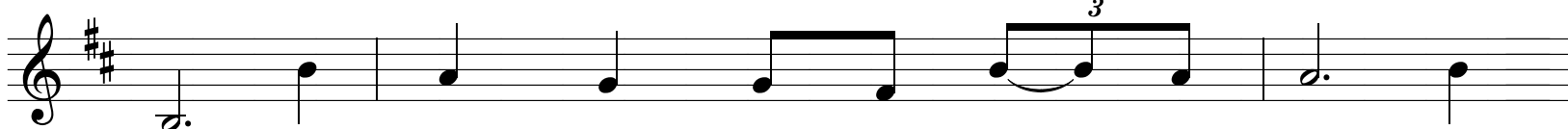
đời tôi đã chôn vùi khí phách. Nghĩ nhớ bạn bè mà hổ thẹn buồn



đau! Họ hy sinh anh dũng tại chiến hào, Không cờ phủ,



quan tài lòng đất Mẹ. Nơi xú lạ, biết bao người trai



trẻ, Chết thương tâm, không cờ phủ uy nghi Khi



lâm chung chúng cũng ước mong gì? Thân xác được quay về

cùng Đất Nước. Chỉ có tôi lại tàn niềm mơ ước! Chuyện xa xưa giờ chỉ thấy trong mơ. Ngày trở về tôi cảm thấy xa mờ, Nên hờ hững lạnh lùng theo năm tháng, Tuổi chất chùng, lòng tôi nghe mạn đắng! Lỡ chết bất ngờ bỏ xác nơi đây! Đất lạ Xứ người bạn hữu còn ai??? Xác cóng lạnh... không Cờ Vàng bọc phủ, Xác cóng lạnh... không cờ vàng bọc phủ!

Copyright by Lmst2012/Người Lính Già